

Spørgsmaal efter Lovforslaget lades aabent. Det er paa ingen Maade sagt i Lovforslaget, at en saaledes stillet Sikkerhed ikke kan afkræftes, og det antager jeg heller ikke, at man kunde antage; men her er der derimod foreslaaet en udtrykkelig Udtalelse om, at i Henseende til Spørgsmaalet om Afkræftelse skal Sikkerheden være stillet lig med frivillig stillet, haandsaaet Pant. Jeg har ikke Noget imod denne Regel i og for sig; jeg antager, at det maa blive omtrent det samme Resultat, om den stilles op, eller om man vil behandle Tilfældet efter Konkurslovens § 23 efter Analogi med, hvad der siges om Udlæg og navnlig om Udsættning, Jeg tror, at det vil i de fleste Tilfælde føre til samme Resultat, og jeg kan derfor heller ikke have Noget at erindre imod, at det gives den Formulering, som er foreslaaet i Endringsforslaget. De Omflytninger, der foreslaas i Sætningsforbindelsen i Paragrafen, kan jeg ikke have Noget at erindre imod. Jeg tror, at, naar man vil lade Ordet: „umiddelbart“ udgaa, vil det befordre Lydelighed, at sidste Sætning flyttes op efter første Sætning, og naar denne Forandring foregaar, maa den øvrige redaktionelle Forandring af Resten derved være given som en Selvfølge.

— Om Endringsforslaget Nr. 8 til § 10 gjælder ligeledes, at det jo henhører til dem, der sikkert kun have meget ringe praktisk Betydning. Det vil vel overhovedet ligesom hidtil være meget sjældent, at man bemytter denne Protestoptagelse ved Mænd; det, antager jeg, vil være meget sjældent, medens jeg rigtignok paa den anden Side er betænkelig ved ganske at ophæve Afgangen dertil. Om man altsaa for disse sjældne Tilfældes Skyld foreskriver den yderligere Form's Sagttagelse, tror jeg i praktisk Henseende ikke kan have nogen stor Interesse eller nogen stor Betænkelighed. Seledenne Protestoptagelse ved to Mænd og derfor ogsaa den i Endringsforslaget under Nr. 8 foreslaaede Fremgangsmaade vil formentlig kun finde Sted yderst sjældent. Den Betænkelighed, man nærmest kunde have derved fra et praktisk Synspunkt, er jo den, at den inden 2 Søgneblade skal forelægges for den vedkommende Embedsmand, og det kan jo tænkes, at de samme Forhindringer, som bevirke, at man ikke kan faae Notarius tilstede til Protestens Optagelse, ogsaa kunne findes for, at man inden 2 Søgneblade kan henvende sig til ham og faae den indført i Protokollen; men Sandsynligheden derfor er rigtignok overordentlig fjern. Det er jo overhovedet paa dette som paa andre Gebeter ikke muligt at indrette sig saaledes, at jo ikke et eller andet tilfældigt Uheld kan medføre Rettsforstyrrelse for Parterne, og jeg skal derfor altsaa udtale, at jeg ikke håjner, at der kan være nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa Endringsforslaget under Nr. 8. — Hvad angaar det ene af de Punkter, som bleve berørte af den ærede Ordfører, og som ikke have fundet noget Udtryk i

Endringsforslag, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes man til 3die Behandling vil stille sig til Bestemmelsen i Slutningen af § 10 om, at der af Protestforretningen ikke maa meddeles Andre end Protestretkriverens Udskrift, skal jeg bekræfte, hvad den ærede Ordfører udtalte, at jeg haaber inden 3die Behandling at kunne tilveiebringe Oplysninger om, hvorledes man har ijsinde at stille sig med Hensyn til dette Spørgsmaal i Norge. Mulig er allerede Lovforslaget der færdigt, men jeg har endnu ikke set det. Jeg har imidlertid gjort Skridt til at erhverve Oplysninger derom ad anden Vej.

Ordføreren (Mazén): Med Hensyn til det, som den høitærede Justitsminister udtalte, skal jeg blot tillade mig en Bemærkning angaaende Endringsforslaget til § 4. De øvrige Endringsforslag, som den ærede Justitsminister erklærede ikke at have nogen Indvending imod, forekommer det mig ikke nødvendigt at gaa nærmere ind paa, men hvad angaar Bestemmelsen i § 4 vil jeg dog blot tillade mig paa Udvalgets Vegne at fremhæve, at det jo er Hensynet til Sighed, som har fremkaldt det. Ganste vist kunne vi ikke derved gjøre Proceduren for begge Retter selvstændig lige, men denne Regel er jo en, der staar i nødvendig Sammenhæng med Proceduren. Den kan lige saavel anvendes ved Sjesteretten som ved Sz- og Handelsretten, hvorfor skal saa Regelstyldneren være stillet forskjellig, eftersom han forfølges for den ene eller den anden Ret? Det forekommer mig heller ikke, at det er en Komplikation af den gjældende Ret, det er meget mere en Simplifikation. Han fritages for en Uleilighed, som han ellers maatte have med Hensyn til at udtage Kontraktlage og Kontrastævning. Ganste vist vil der saa være de Tilfælde, hvor han ikke har Interesse af, at denne Ret er given ham, men der kan ogsaa paa den anden Side være de Tilfælde, hvor en saadan Interesse foreligger. Sæt f. Ex., at han har en Modfordring til Regelgjældens Beløb, saa kan han dog ved Hjælp af denne Endring i § 4 naae til en Afgjørelse uden den Uleilighed, som han ellers maatte have med Hensyn til at iværksætte Kontrastagsmaal. Derfor har Udvalget ment, at det samme Princip, som iøvrigt har været levende for det, ogsaa maatte føre til at medtage denne Sighed paa dette Punkt, der er et saadant, der ikke staar i en nødvendig Forbindelse med de forskjellige Procedurer. Iøvrigt skal jeg tillade mig, med Hensyn til hvad den ærede Minister bemærkede om, at det var tvivlsomt, om det var ønskeligt at give Regel-sager hurtig Afgang til Fyldestgjørelse, fremhæve, at det dog vel ikke vil være uden Betydning for Regelcrediten, om man kan faae hurtigere eller langsommere Fyldestgjørelse. Naar man ser Forslaget til Forordningen om Regel-lovens Indførelse i Sverrig, staar der, hvis